

картата, въ което българската боя на Македония се замънява съ особна, ни българска, ни сърбска, и македонските българи бъха записани като особени „славъни“.

Най-нова е етнографската карта на *Густавъ Вайгандъ*, приложена къмъ неговата книга „*Die Aromunen*“ отъ 1895 год. Въ нея влиза само югозападната част отъ Македония. Тя е изработена съ въщина и прѣставя много подобрения сравнително съ прѣходните. Особено точно е прѣставенъ влашкиятъ елементъ въ тая част на Македония, нѣщо което е било и специална задача на автора. Също тъй доста добре сѫ разграничени въ главни чърти българитѣ и гръцитѣ на югъ и българитѣ и арнаутитѣ на западъ.

Това сѫ по-важнитѣ етнографски трудове* върху Македония. Всичкитѣ автори сѫ обръщали голѣмо внимание върху етнографските граници на разнитѣ народи и въ това отношение още Лежанъ е постигналъ добри резултати. Обаче вътрѣшността на страната остава много слабо изучена и още по-слабо прѣставена на етнографските карти. Особено злѣ е прѣставенъ на всѣдѣ турскиятъ конянски елементъ, който населява планински мѣста, далечъ отъ главните пѧтища.

Етнографската карта на Македония, която ние даваме тукъ, е изработена възь основа на дългогодишно изучванье на страната и на нейното население. Въ нея съ особена точностъ сѫ отбѣлѣзвани малцинствата, което нѣщо понѣйтѣ прави несъразмѣрно даденото имъ пространство, сравнително съ числеността имъ; затова пъкъ статистическите таблици, които даваме въ втората част на книгата, ще покажатъ истинското положение на разнитѣ народи въ страната. На картата сѫ прѣдставени главните народности въ Македония, които иматъ собствени села или захващатъ важно положение въ градовете. Отъ по-численитѣ народи не сѫ прѣдставени евреите, които живѣятъ главно въ Солунъ, и циганите, които сѫ прѣснати по цѣлата областъ. Понеже на Източъ вѣроизповѣданietо играе важна роля при националните въпроси и борби, особено пъкъ при мухамеданите, дѣто религията още има господствуеще значение и замѣня народността, ние отбѣлѣзахме съ особени бои и вѣроизповѣдената разлика на главните народи въ страната. Въ прѣдлаганата карта сѫ направени и значителни топографски подобрения сравнително съ прѣходните; при все това тя не може да се смята за безпogrѣшина, понеже още нѣмаме пълна топографна карта на страната, изработена отъ специалисти. Най-недостатъчно сѫ прѣдставени западните околии на Битолския Вилаеть, имено Населица, Гребенско и Кожанско, мѣста, които лично не сме посѣтили, и за които неможахме да добиемъ по-пълни положителни свѣдѣния.